

PERIODIČNO IZDANJE

PORUKA SEDMOG ANĐELA

Svezak I / Broj 5 • 15. srpanj 2026.

Nego u dane glasa sedmoga
anđela, kad on zatrubi,
dovršit će se otajstvo Božje,
kao što je on to navijestio
slugama svojim prorocima.

OTKRIVENJE 10:7

SADRŽAJ

PROUČAVANJE SVETOG PISMA

Studija V: Tajna sakrivena od vjekova i naraštaja3

BIBLIJSKA PITANJA I ODGOVORI

Zašto Isus NIJE želio obratiti sve ljude?8

UTJEHA I NADA

I Bog je plakao (2. poglavlje).....9

"Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad on zatrubi, dovršit će se otajstvo Božje, kao što je on to navijestio slugama svojim prorocima."

— Otkrivenje 10:7

STUDIJA V

"TAJNA SAKRIVENA OD VJEKOVA I NARAŠTAJA, A SADA OČITOVANA NJEGOVI SVETIMA" — Kol. 1:26

Svjetlucava svjetlost prvog obećanja — Obećanje Abrahamu — Odgođena nada — Tajna se počinje otkrivati na Pedeseticu (Duhove) — Što je ta tajna — Zašto je tako dugo čuvana kao tajna — Još uvijek tajna za svijet — U svoje vrijeme bit će očitovana svima — Kada će tajna biti dovršena.

DOK je čovječanstvo bilo pod strogom disciplinom zla i nesposobno razumjeti njegovu nužnost, Bog je u više navrata izrazio svoj naum da ga obnovi i blagoslovi kroz dolazećeg izbavitelja. Ali tko bi taj izbavitelj trebao biti, bila je tajna četiri tisuće godina, i to se počelo jasno otkrivati tek nakon Kristovog uskrsnuća, na početku kršćanskog ili evanđeoskog doba.

Gledajući unatrag na vrijeme kada su naši praroditelji izgubili život i edensku sreću, vidimo ih pod pravednom kaznom za grijeh, ispunjene tugom i bez ijedne zrake nade, osim one crpljene iz nejasne izjave da će sjeme ženino satrti glavu zmiji. Iako je to nama, u svjetlu kasnijih događaja, prepuno značenja, njima je to bila samo slabašna i svjetlucava svjetlost. Prošle su gotovo dvije tisuće godina bez ikakvog dokaza o ispunjenju.

Oko dvije tisuće godina kasnije, Bog je pozvao Abrahama i obećao da će njegovo sjeme blagosloviti sve obitelji na zemlji. Izgledalo je kao da se Bog još uvijek drži svog prethodno izraženog nauma i da ga se upravo sprema ispuniti. Vrijeme je prolazilo: obećana zemlja Kanaan još nije bila u njegovom posjedu; još uvijek nisu imali potomstva, a Abraham i Sara su starili. Abraham je zaključio da mora pomoći Bogu ispuniti njegovo obećanje; tako je rođen Jišmael. Ali njegova pomoć nije bila potrebna, jer se u svoje vrijeme rodio Izak, dijete nade i obećanja. Tada se činilo da je došao obećani vladar i onaj koji će blagosloviti narode. Ali ne: godine su prolazile, i činilo se da je Božje obećanje propalo; jer Izak

je umro, a i njegov nasljednik Jakov. No, vjera nekolicine još se čvrsto držala obećanja i bila je poduprta od Boga; jer "savez koji je sklopio s Abrahamom" bio je osiguran Božjom "zakletvom Izaku, i potvrđen Jakovu... i Izraelu za vječni savez." 1. Ljet. 16:16,17.

Kada su u vrijeme Jakovljeve smrti njegovi potomci prvi put nazvani DVANAEST PLEMENA IZRAELOVIH, i kada ih je Bog priznao kao "izabrani narod" (Post. 49:28; Pnz. 26:5), očekivanje da bi ovaj narod u cjelini, kao obećano Abrahamovo sjeme, trebao posjedovati Kanaan te vladati i blagosloviti svijet, činilo se pred ostvarenjem; jer su već, pod naklonošću Egipta, postajali snažan narod. Ali nada je bila gotovo uništena, a obećanje zamalo zaboravljeno kada su Egipćani, preuzevši kontrolu nad njima, dugo vremena držali Izraelce kao robove.

Božja su obećanja doista bila obavijena tajnom, a Njegovi su se putevi činili nedokučivima. Međutim, u svoje vrijeme došao je Mojsije, veliki izbavitelj, čijom ih je rukom Bog izveo iz ropstva, čineći moćna čuda za njih. Prije ulaska u Kanaan ovaj je veliki izbavitelj umro; ali kao Gospodinov glasnogovornik on je objavio: "Proroka će vam Gospodin, Bog vaš, podignuti između vaše braće, kao što sam ja." (Pnz. 18:15; Djela 3:22) To je dalo daljnji uvid u Božji plan, pokazujući ne samo da će njihov narod, kao cjelina, na neki način biti povezan s budućim djelom vladanja i blagoslivljanja, već i da će jedan koji će biti izabran između njih voditi u pobjedu i u ispunjenje obećanja. Tada je Jošua, čije ime znači izbavitelj ili spasitelj,

postao njihov vođa, i pod njim su izvojevali velike pobjede i doista ušli u zemlju obećanu savezom. Sigurno se tada činilo da je pravi vođa došao i da je obećanje pred potpunim ispunjenjem.

Ali Jošua je umro, a oni kao narod nisu napredovali sve dok im David, a zatim i Salomon, nisu dani za kraljeve. Tamo su dosegli sam vrhunac svoje slave; ali ubrzo, umjesto da dožive ispunjenje obećanja, bili su lišeni svoje moći i postali su podložni drugim narodima. Neki su se ipak čvrsto držali Božjeg obećanja i dalje tražili velikog izbavitelja čiji su Mojsije, Jošua, David i Salomon bili samo slike (tipovi).

Otpribliže u vrijeme kada je Isus rođen, svi su ljudi iščekivali Mesiju, nadolazećeg kralja Izraela i, preko Izraela, svijeta. Ali Izraelova nada u slavu i čast njihovog nadolazećeg kralja, nadahnuta tipovima i proročanstvima o njegovoj veličini i moći, navela ih je da previde drugi niz tipova i proročanstava, koji su ukazivali na djelo patnje i smrti, kao otkupnine za grešnike, a koje je bilo nužno prije nego što blagoslov može doći. To je bilo unaprijed predloženo u Pashi prije nego što su izbačeni iz Egipta, u žrtvovanju životinja pri davanju saveza Zakona (Heb. 9:11-20; 10:8-18), te u žrtvama pomirenja koje je svećenstvo neprestano prinosilo iz godine u godinu. Previdjeli su i izjavu proroka, "koji su unaprijed svjedočili o Kristovim patnjama i slavi koja će uslijediti." (1. Pet. 1:11) Stoga, kada je Isus došao kao žrtva, nisu ga prepoznali; nisu prepoznali vrijeme svoga pohađenja. (Luka 19:44) Čak su i njegovi najbliži sljedbenici bili jako zbunjeni kada je Isus umro; pa su žalosno rekli: "Mi smo se nadali da je on taj koji ima otkupiti Izraela." (Luka 24:21) Očito je njihovo povjerenje u njega bilo pogrešno usmjereno. Nisu uvidjeli da je smrt njihovog vođe bila jamstvo za Novi savez pod kojim su trebali doći blagoslovi, djelomično ispunjenje saveza obećanja. Međutim, kada su otkrili da je ustao iz groba, njihove su uvele nade ponovno počele oživljavati (1. Pet. 1:3), a kada ih je namjeravao napustiti, pitali su ga o svojoj dugo gajenoj i često odgađanoj nadi, govoreći: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme ponovno uspostaviti kraljevstvo Izraelu?" Da su

njihove nade u glavnini bile ispravne, iako možda nisu znali vrijeme kada će se one ispuniti, vidljivo je iz odgovora našega Gospodina: "Nije vaše znati vremena i zgrade koje je Otac podredio svojoj vlasti." Djela 1:6,7.

Kakav je sada obrat uzeo Božji plan? mora da je bilo pitanje njegovih učenika kada je Isus uzašao; jer moramo zapamtiti da su Gospodinova učenja o Kraljevstvu uglavnom bila u usporedbama i nejasnim izrekama. Rekao im je: "Još vam imam mnogo toga za reći, ali sada to ne možete nositi; no kada dođe on, Duh istine, uputit će vas u svu istinu." "On će vas poučiti svemu i dozvat će vam u pamet sve što sam vam rekao." (Ivan 16:12,13; 14:26) Stoga nisu mogli razumjeti prije nego što je došao blagoslov na Pedesetnicu.

Čak i tada prošlo je neko vrijeme prije nego što su dobili jasno, potpuno razumijevanje djela koje se obavljalo, i njegovog odnosa prema izvornom savezu. (Djela 11:9; Gal. 2:2,12,14) Ipak, čini se da su, čak i prije nego što su potpuno i jasno razumjeli, bili korišteni kao Božji glasnogovornici, a njihove su nadahnute riječi vjerojatno bile jasnije i dublje izrazi istine nego što su oni sami to u potpunosti shvaćali. Na primjer, pročitajte Jakovljevi govori u kojem on kaže: "Šimun je izložio kako je Bog najprije pohodio pogane da iz njih uzme narod za svoje ime [zaručnicu]. S time se slažu i riječi proroka, kao što je pisano: 'Nakon ovoga [nakon što se izvadi ovaj narod iz pogana] vratit ću se, i ponovno ću sagraditi Davidov šator [zemaljsku vlast] koji je pao, i ponovno ću sagraditi njegove ruševine, i podići ću ga.'" Djela 15:14-16.

Jakov je počeo iščitavati u Božjoj providnosti, u slanju Evanđelja po Petru prvom obraćeniku iz pogana i po Pavlu poganima općenito, da će tijekom ovog doba vjerujući Židovi i pogani biti jednako favorizirani. Zatim je pogledao proročanstva i našao da je tako zapisano; i da će, nakon što se dovrši djelo ovog evanđeoskog doba, obećanja tjelesnom Izraelu biti ispunjena. Postupno su veliku tajnu, tako dugo skrivenu, počeli razumijevati rijetki — sveci, posebni Božji "prijatelji".

Pavao objavljuje (Kol. 1:27) da ova tajna koja je bila skrivena od vjekova i naraštaja, a sada je očitovana njegovim svetima, jest

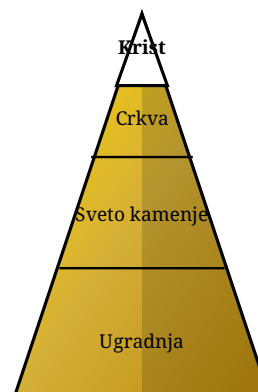
"Krist u vama, nada slave."

To je velika Božja tajna koja je bila skrivena od svih prethodnih vjekova, i još je uvijek skrivena od svih osim od posebne klase — svetaca, ili posvećenih vjernika. Ali što se misli pod "Krist u vama?" Naučili smo da je Isus bio pomazan svetim Duhom (Djela 10:38), te ga tako prepoznamo kao Krista — pomazanika — jer riječ Krist znači pomazanik. A apostol Ivan kaže da pomazanje koje smo mi (posvećeni vjernici) primili ostaje u nama. (1. Ivanova 2:27) Tako su sveci ovog evanđeoskog doba pomazana skupina — pomazani da budu kraljevi i svećenici Bogu (2. Kor. 1:21; 1. Pet. 2:9); i zajedno s Isusom, svojim glavom i Gospodinom, oni sačinjavaju Jehovinog Pomazanika — Krista.

U skladu s ovim Ivanovim učenjem, da smo i mi pomazani, Pavao nas uvjerava da je ova tajna koja je bila čuvana u tajnosti u prošlim vjekovima, ali koja je sada obznanjena svetima, ta da Krist (Pomazanik) "nije jedan ud, nego mnogi", baš kao što je ljudsko tijelo jedno, a ima mnogo udova; ali kao što svi udovi tijela, iako ih je mnogo, čine jedno tijelo, tako je i s Pomazanikom — Kristom. (1. Kor. 12:12-28) Isus je pomazan da bude Glava ili Gospodin nad Crkvom, koja je njegovo tijelo (ili njegova zaručnica, kako je izraženo u drugoj slici — Efež. 5:25-30), a sjedinjeni oni sačinjavaju obećano "Sjeme" — Velikog Izbavitelja: "A ako ste vi Kristovi, onda ste Abrahamovo sjeme, i baštinici po obećanju." Gal. 3:29.

Apostol pažljivo štiti Crkvu od bilo kakvih drskih tvrdnji, govoreći o Isusu da mu je "Bog sve podložio pod noge, i dao ga za glavu nad svime Crkvi, koja je njegovo tijelo", "da u svemu on ima prvenstvo." (Efež. 1:22; Kol. 1:18) Ipak, pod slikom ljudskog tijela, on predivno i snažno pokazuje naš intimni odnos. Ovom istom jedinstvu podučavao je i Isus, govoreći: "Ja sam trs, vi ste loze." Ivan 15:5.

Naše jedinstvo s Gospodinom Isusom, kao članovima Krista, pomazane skupine, dobro je predloženo slikom piramide.

Kamen zaglavni (vršni kamen) sam po sebi je savršena piramida. Pod njim se može izgraditi i drugo kamenje, i, ako je u skladu sa svim karakterističnim linijama vršnoga kamena, cijela će masa biti savršena piramida. Kako ovo predivno predložava naš položaj kao članova "Sjemena" — "Krista." Spojeni s našom Glavom i u savršenom skladu s njom, mi smo, kao živo kamenje, savršeni; odvojeni od njega, mi smo ništa.

Isus, onaj savršeni, visoko je uzvišen, i sada se mi predstavljamo njemu kako bismo bili oblikovani i formirani prema njegovom primjeru, te kako bismo bili izgrađeni kao Božja građevina. U običnoj građevini nema glavnog ugaonog kamena; ali u našoj građevini postoji jedan glavni ugaoni kamen, "vršni kamen", kao što je pisano: "Evo, postavljam na Sionu glavni ugaoni kamen, izabran, dragocjen" — "kome pristupajući kao živom kamenu... i vi se kao živo kamenje ugrađujete u duhovnu kuću, u sveto svećenstvo, da prinosite *žrtve prihvatljive Bogu po Isusu Kristu." (1. Pet. 2:4-6) I vrlo skoro, vjerujemo, unija između Isusa, "Glave", i "Crkve, koja je njegovo tijelo", bit će potpuna.

**Sinaitski rukopis ispušta riječ duhovne prije riječi žrtve.*

A, ljubljani moji, mnoge udarce i mnoga glačanja moramo pretrpjeti — mnogo preobražavanja moramo proći, i mnogo se suobličavati njegovom primjeru, pod vodstvom velikog Majstora graditelja; a kako bi se sposobnost i idealnost graditelja očitovala u nama, morat ćemo paziti da nemamo svoju vlastitu tvrdoglavu volju kojom bismo se protivili ili ometali ispunjenje Njegove volje u nama; moramo biti poput djece i ponizni — "zaodjenuti poniznošću; jer se Bog protivi oholima, a poniznima daje milost." Ponizimo se, stoga, pod moćnom Božjom rukom, da nas on u svoje vrijeme uzvisi (1. Pet. 5:5,6), kao što je uzvisio našu Glavu i Preteču. Fil. 2:8,9.

To je doista predivna poruka, i kada dolazimo k Božjoj Riječi kako bismo ispitali o našem velikom visokom pozivu, nalazimo da su svi proroci elokventni u naviještanju milosti [naklonosti ili blagoslova] koja je došla na nas (1. Pet. 1:10); dok tipovi, i usporedbe, i dosad nejasne izreke, sada postaju svijetli, bacajući svoju svjetlost na "uski put" kojim je pomazana [Kristova] skupina pozvana trčati za nagradu koja se sada otkrila pogledu. To je uistinu bila tajna o kojoj se nikada prije nije razmišljalo — da Bog namjerava podignuti ne samo izbavitelja, već izbavitelja sastavljenog od mnogih udova. To je "visoki poziv" do kojeg posvećeni vjernici evanđeoskog doba imaju privilegiju dospjeti. Isus to nije pokušavao razotkriti učenicima dok su bili naravni ljudi, nego je čekao dok nisu na Pedeseticu bili pomazani — začeti za novu narav. Iz Pavlovog objašnjenja znamo da sada nitko osim "novih stvorenja" ne može cijiniti ili razumjeti ovaj visoki poziv. On kaže: "Govorimo Božju mudrost u tajni, skrivenu mudrost [plan] koju je Bog predodredio prije svijeta (vjekova) za našu slavu; koju nitko od knezova [poglavar] ovoga svijeta nije upoznao; ...kao što je pisano: 'Što oko nije vidjelo, ni uho nije čulo, niti je u srce čovječje ušlo, to je Bog pripremio onima koji ga ljube'; ali Bog je to nama objavio po svom Duhu." 1. Kor. 2:6-14.

U svojoj poslanici Galaćanima, Pavao razotkriva cijelu tajnu i pokazuje kako će se

ispuniti Abrahamov savez. On pokazuje da Zakon dan Izraelu nije poništio prvotni savez (Gal. 3:15-18), te da je Abrahamovo sjeme koje će blagosloviti sve narode — Krist. (Stih 16) Zatim, razrađujući ideju na koju je već aludirano, da Krist uključuje sve pomazane Duhom, on kaže: "Jer koji ste god u Krista kršteni, Krista ste obukli; ...a ako ste Kristovi, onda ste VI [zajedno s Isusom] Abrahamovo sjeme, i baštinici po obećanju" danom Abrahamu. (Stihovi 27,29) Slijedeći isti slijed razmišljanja, on pokazuje (Gal. 4) da je Abraham bio tip Jehove, Sara tip saveza ili obećanja, a Izak tip Krista (glave i tijela); i zatim dodaje: "A mi smo, braćo, kao što je bio Izak, djeca obećanja." (Stih 28) Tako je Božji plan bio skriven u tipovima sve dok evanđeosko doba nije započelo razvoj Krista.

Postojala je potreba da se ova tajna održi skrivenom, inače ne bi bila tako čuvana. Bilo je nužno, jer bi otkrivanje plana u potpunosti čovječanstvu značilo njegovo osujećivanje. Da su ljudi znali, ne bi razapeli ni Gospodina slave ni Crkvu koja je njegovo tijelo. (1. Kor. 2:8) Da plan nije bio čuvan kao tajna od svijeta, ne bi bila ometena samo Kristova smrt, kao cijena ljudskog otkupljenja, nego bi time bilo spriječeno i ispitivanje vjere Crkve, kao sudionika u Kristovim patnjama; jer "Svijet nas ne poznaje [kao njegove subaštinike] zato što [iz istog razloga iz kojeg] nije upoznao ni njega." 1. Ivanova 3:1.

Ne samo da je Božji plan, kao i Krist koji je samo utjelovljenje tog plana, velika tajna za svijet, već osebujni put kojim je ova malo stado pozvano hoditi označava njegove članove kao "osebujan narod". Svijetu je bila tajna da bi osoba takvih sposobnosti kao što je bio Isus iz Nazareta trošila svoje vrijeme i talent na način kako je to on činio, dok je, da je usmjerio svoju pažnju na politiku, pravo, trgovinu ili popularnu religiju, mogao postati velik i cijijen. Prema mišljenju ljudi, on je ludo potratio svoj život, i rekli su: "Ima đavla i lud je." Njegov život i učenja bili su im tajne. Nisu ga mogli razumjeti.

Apostoli i njihovi suputnici također su bili tajne u svijetu, jer su napustili svoje poslovne izgleda itd., kako bi propovijedali oproštenje

grijeha kroz smrt prezrenog i razapetog Isusa. Pavao se odrekao visokog položaja i društvenog utjecaja kako bi radio vlastitim rukama i propovijedao Krista te nevidljivu krunu za sve vjernike koji će ići njegovim stopama. To je bilo tako misteriozno da su neki govorili: "Pavle, izvan sebe si: preveliko te učenje izluđuje." I svi koji tako slijede Učiteljeve stope, poput Pavla, smatraju se ludima radi Krista.

Ali Božji plan neće zauvijek biti obavljen tajnom: osvit Milenijskog dana donosi ljudima puniju Božju svjetlost, i "znanje o Gospodinu napunit će cijelu zemlju". Sunce Pravednosti, koje će svanuti sa zdravljem (iscjeljenjem) u svojim krilima, rastjerujući tamu neznanja, jest Krist u milenijskoj slavi — ne samo Glava, već i članovi njegovog tijela; jer pisano je: Ako s njim trpimo, zajedno ćemo se i proslaviti. "Kada se pojavi Krist, koji je naš život, tada ćete se i vi pojaviti s njime u slavi"; i "Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svoga." Rim. 8:17; 2. Tim. 2:11,12; Kol. 3:4; Mat. 13:43.

Sada, svima osim onima koji su začeti za novi um, primanjem "uma Kristova", obećanja u koja mi vjerujemo i nade koje negujemo čine se nerealnima i previše nevjerojatnima da bi ih se moglo prihvatiti ili po njima djelovati. U dobu koje dolazi, kada Bog "izlije svog duha na svako tijelo", kao što ga u sadašnjem dobu izliva na svoje "sluge i sluškinje", tada će doista svi razumjeti i cijeniti obećanja koja sada obuhvaća "malo stado"; i radovat će se u poslušnosti i uzvisivanju Crkve, govoreći: "Radujmo se i kličimo i podajmo mu slavu, jer je došla svadba Janjetova, i njegova se žena pripremila." (Otkr. 19:7) Oni će se radovati proslavljenju Crkve, kroz koju će tada blagoslovi teći prema njima; i dok će shvatiti da "iznimno velika i dragocjena obećanja" koja nasljeđuje Pomazanik (glava i tijelo) nisu za njih, već se ispunjavaju na nama, bit će blagoslovljeni poukom predloženom u Crkvi; i dok budu trčali za blagoslovima koji će im tada biti pruženi, imat će koristi od primjera Crkve i slaviti će Boga u njeno ime. Ali to znanje neće donijeti lakost; jer će pod novim poretком stvari njihov poziv na savršenu ljudsku prirodu u potpunosti zadovoljiti njihova srca, i činit će im se poželjnijim od promjene naravi.

Tada će "tajna" biti privedena kraju; jer će svijet konačno uvidjeti da je to bio Božji duh u Kristu, i Kristov duh u nama — Bog očitovan u tijelu — što su oni dotad pogrešno razumijevali. Tada će vidjeti da nismo bili ni ludi ni budale; nego da smo izabrali bolji dio kada smo trčali za bogatstvom, počastima i krunom, koje oni nisu mogli vidjeti, ali koji su vječni.

Što se tiče vremena, Božja će tajna biti dovršena tijekom razdoblja oglašavanja sedme [simbolične] trube. (Otkr. 10:7) Ovo se odnosi na tajnu u oba smisla u kojima se koristi: tajna ili skrivena obilježja Božjeg plana tada će biti obznanjena i jasno će se vidjeti; kao i "Božja tajna", Crkva, utjelovljenje tog plana. Oboje će tada biti dovršeno. Tajni, skriveni plan će do tada pronaći puni, potpuni broj članova Kristovog tijela, i stoga će ono, KRISTOVO TIJELO, biti dovršeno. Plan će prestati biti tajna, jer više neće biti svrhe u održavanju njegove tajne. Veličina tajne, tako dugo čuvane u tajnosti i skrivene u obećanjima, tipovima i slikama, te predivna milost darovana onima koji su pozvani u zajedništvo ove tajne (Efež. 3:9), sugeriraju nam da djelo koje će uslijediti nakon njenog dovršetka, a za koje je Jehova već šest tisuća godina držao čovječanstvo u očekivanju i nadi, mora biti neizmjereno djelo, grandiozno djelo, dostojno tako velikih priprema. Što sve ne možemo očekivati od blagoslova na svijetu, kada se zastor tajne povuče i kada se spuste pljuskovi blagoslova! To je ono za čime svekoliko stvorenje uzdiše i u bolovima se rađa sve do sada, čekajući dovršetak ove tajne — očitovanje Sinova Božjih, obećanog "Sjemena", u kojem će svi biti blagoslovljeni. Rim. 8:19,21,22.

Zašto Isus NIJE želio obratiti sve ljude?

Isus je namjerno govorio u prispodobama i simboličnim jezikom koji je često bilo teško shvatiti, čak i njegovim najbližim učenicima. Koristeći ovu prikrivenu metodu poučavanja, on je namjerno ograničio potpuno razumijevanje svoje poruke na malu skupinu sljedbenika. To nije bio neuspjeh u dopiranju do masa. Isus je zadržavao potpunu objavu i konačno obraćenje svijeta za buduće Božje kraljevstvo. Njegova je namjera bila pozvati odabranu skupinu vjernika da jednoga dana vladaju s njim. Za sada, svijet je još uvijek zaslijepljen od Sotone za istinsku Božju evanđeosku poruku (2. Korinćanima 4:3-4).

Matej 13:10-11: I pristupiše mu učenici te mu rekoše: "Zašto im govoriš u prispodobama?" On im odgovori i reče: "Zato što je vama dano znati tajne kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano."

Isus je govorio u prispodobama kako bi ga samo njegovi sljedbenici razumjeli. Rekao je da su njegovim sljedbenicima dane tajne kraljevstva nebeskoga. Kao rezultat toga, svijet tada, a ni sada, nije bio u stanju cijeniti te tajne.

Isus je nastavio u stihovima 14 i 15:

Matej 13:14-15: I na njima se ispunjava Izaijino proročanstvo koje kaže: Slušat ćete i slušati, ali nećete razumjeti, i gledat ćete i gledati, ali nećete uočiti; jer je otupjelo srce ovoga naroda. Uši su njihove teško čujuće, a oči su svoje zatvorili, da ne bi očima vidjeli i ušima čuli, da ne bi srcem razumjeli i obratili se, te da ih ja izliječim.

Isus im je govorio u prispodobama, da ne bi srcem razumjeli i obratili se, te da ih ja izliječim. Ta nam izjava govori nešto važno! To znači da Bog ne želi da se svi sada obrate. Ali, ako ne sada, kada? Odgovor je ponovno: u budućem Božjem kraljevstvu na zemlji. Tada će

cijelo čovječanstvo biti poučeno Njegovom planu i svi koji su voljni bit će obraćeni. Za sadašnje doba, Isus je prikrivio svoje izjave kako bi ih samo iskreni vjernici razumjeli.

Nije bila Božja namjera obratiti svijet prije Njegovog budućeg kraljevstva na zemlji. Ali tada će sljepoća čovječanstva biti uklonjena i oni će jasno vidjeti.

Izaija 60:1-3: Ustani, zasjaj; jer tvoja je svjetlost došla! I slava Gospodnja je nad tobom svanula (prirodnom Izraelu). Jer gle, tama će pokriti zemlju, i gusta tama narode; Ali će nad tobom svanuti Gospodin, i Njegova će se slava vidjeti nad tobom. Pogani (narodi) će doći k tvojoj svjetlosti, i kraljevi k sjaju tvoga izlaska.

Ključni zaključci

- Isus je ograničio razumijevanje Božjeg plana na svoje sljedbenike tijekom svoje zemaljske službe.
- Potpuna objava i obraćenje svijeta rezervirani su za buduće Božje kraljevstvo.

Ako obraćenje nije bilo neposredni cilj Isusove zemaljske službe, što donosi budućnost? U sljedećem ćemo dijelu vidjeti kako će Božje kraljevstvo pružiti stvarno vrijeme i mjesto gdje će svaka osoba konačno imati priliku naučiti, razumjeti i prihvatiti evanđelje, ako tako odluči.

Hoće li cijelo čovječanstvo na kraju naučiti i prihvatiti evanđelje?

U budućem Božjem kraljevstvu, nakon što se ukloni duhovna sljepoća, svi će ljudi imati priliku naučiti i prihvatiti evanđelje te Božje pravedne puteve.

I uhvati zmaja, staru zmiju, to jest Đavla i Sotonu, i sveza ga na tisuću godina, te ga baci u bezdan, zatvori ga i stavi pečat na njega, da više ne zavodi narode... (Otkrivenje 20:2, 3)

Jedna važna promjena koja će se dogoditi u Božjem kraljevstvu jest ta da će Sotona biti svezan, nesposoban "zavoditi narode". Sljepoća čovječanstva bit će uklonjena, a svi će ljudi imati priliku naučiti i prihvatiti evanđeosku poruku te Božje pravedne puteve.

Ivan 1:9: Bilo je to istinsko Svjetlo (Isus) koje, dolazeći na svijet, prosvjetljuje svakog čovjeka.

Jednom kada se ukloni veo sljepoće, neznanja, praznovjerja i obmane, čovječanstvo će biti spremno i željno učiti Božja pravedna načela.

Izaija 29:18, 24: U taj će dan gluhi čuti riječi knjige, a oči će slijepih progledati iz mraka i iz tame. I oni koji su lutali u duhu doći će do razumijevanja, a oni koji su prigovarali primit će pouku.

Izaija 26:9: ... Jer kada su Tvoji sudovi na zemlji, stanovnici svijeta uče se pravednosti.

Izaija 11:9-10: Neće činiti zla ni razarati na svoj mojoj svetoj gori, jer će zemlja biti puna znanja o Gospodinu kao što vode prekrivaju more. I u taj dan bit će Korijen Jišajev (Isus), koji će stajati kao stijeg narodima; njega će tražiti pogani, i njegovo će počivalište biti slavno.

Mihej 4:1-2: I dogodit će se u posljednje dane da će gora doma Gospodnjega biti utvrđena na vrhu gora i bit će uzvišena iznad bregova; i narodi će se stjecati k njoj. Mnogi će narodi doći i reći: Dođite, i uziđimo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva; On će nas poučiti svojim putevima, i mi ćemo hoditi Njegovim stazama. Jer će iz Siona izaći zakon, i riječ Gospodnja iz Jeruzalema.

Izaija 35:8: I bit će ondje cesta, i zvat će se Put svetosti; nečisti neće njime prolaziti. Pripadat će onima koji hodaju tim putem; čak i ako su bezumni, neće zalutati.

Istina na ovom Putu svetosti bit će toliko jasna da čak ni bezumni neće zalutati.

Ključni zaključci

- U Božjem će kraljevstvu sljepoća biti uklonjena.
- Svi će ljudi imati priliku naučiti i prihvatiti evanđelje.

UTJEHA I NADA

I Bog je plakao

2. poglavlje

Mnogi osjećaju da je Bog nepravedan

Možda se osjećate kao suvremeni Job — Bog je nepravedan, životne tragedije su preteške. Iako

je prorok Job živio prije gotovo 3000 godina, on je izrazio vapaj svake generacije od tada. Job je bio blagoslovljen obitelji punom ljubavi sa sedam sinova i tri kćeri, posjedovao je

ogromno bogatstvo i uživao visok društveni položaj. Job se smatrao "najvećim od svih ljudi na Istoku" (Job 1:2, 3).

Zatim je uslijedio niz katastrofa. Sva su mu djeca poginula u oluji. Njegovo je bogatstvo izgubljeno, imovina uništena, a odani zaposlenici i sluge ubijeni. Fizički je bio pogođen bolnim čirevima od glave do pete. Postoje naznake da je bolovao od nekog oblika gube. Kada su ga vidjeli njegovi bliski prijatelji, glasno su zaplakali nad njegovim jadnim stanjem i nesnosnom boli. Uz riječi koje paraju srce: "Prokuni Boga i umri", napustila ga je supruga. Što se još moglo dogoditi? Job je prokleo dan kad je rođen (Job 3:1-3). Ipak, zadržao je svoju vjeru i povjerenje u Boga. Čak i pod napadom svojih navodnih tješitelja, Job je ustvrdio:

Neka me i ubije, u Njega ću se uzdati. (Job 13:15)

No, vrijeme i neprestano protivljenje uzimaju svoj danak. Jobova se tjeskoba pojačavala dok su ga njegovi tješitelji i dalje uznemiravali okrutnim optužbama. Sada shrvan fizički zbog potpune boli, mentalno zbog protivljenja prijatelja i emocionalno zbog potpunog gubitka djece, Job se obratio Bogu u strastvenom prosvjedu protiv Božjeg nepravednog postupanja prema njemu.

Vapijem tebi, a ti mi ne odgovaraš; stojim, a ti me samo gledaš. Postao si okrutan prema meni; snagom svoje ruke ti me progoniš. Dižeš me na vjetar; puštaš me da na njemu jašem, i bacaš me u huk oluje. Znam da ćeš me odvesti u smrt. Job 30:20-24 (prema NRSV)

Preklinjao je Boga da ne ignorira njegov vapaj za pomoć.

Zasigurno se nitko ne okreće protiv nevoljnika, kada u katastrofi vapi za pomoć. Job 30:24 (prema NRSV)

Zatim je podsjetio Boga da on (Job) nije zanemarivao potrebe siromašnih i onih u nevolji. Proveo je veći dio svog života brinući se za siromašne i očajne. Bi li Bog učinio manje za njega?

Nisam li plakao nad onima kojima je dan bio težak? Nije li moja duša tugovala za siromahom? (Stih 25)

Iako Job nije ignorirao potrebe drugih, dao je naslutiti da ga je Bog prepustio zlu i tami, a zatim ignorirao njegove vapaje za pomoć.

Ali kad sam se nadao dobru, došlo je zlo; i kad sam čekao svjetlost, došla je tama. Moja je nutrina u nemiru i nikada ne miruje; dolaze mi u susret dani nevolje. Hodam u mraku bez sunca; ustajem u zboru i vapijem za pomoć. (Stihovi 26-28)

Da, Job je ustao kao nevin čovjek tražeći pravdu pred sudskim zborom, ali su njegovi vapaji naišli na gluhe uši.

Koža mi crni i ljušti se s mene, a kosti mi gore od vrućine. Moja se lira pretvorila u tugovanje, a moja svirala u glas onih koji plaču. (Stihovi 30, 31)

Mnogi osjećaju istu tjeskobu kada ih tragedije razore. Čini se da se Bog ne obazire na njihove molitve za pomoć. Poput Joba oni vapi — O Bože, gdje si?

Job nije bio ateist. Nije bio agnostik. Bio je čovjek vjere. U suštini, njegova je molba glasila: Zašto, o zašto, Bože, dobri ljudi pate? Bog Jobu nije odgovorio izravno. Umjesto toga, Bog je postavio pitanja o tajnama Svoga stvaranja (Job 38-40). Ta su pitanja bila osmišljena da podsjetu Joba kako zapravo vrlo malo zna o Bogu. Jobovo je znanje u svim raznolikim područjima Božjih djela bilo ograničeno. Nije se trebao čuditi što ne može u potpunosti shvatiti zašto mu je dopušteno da pati. Božja su pitanja otkrila mudrost, moć i brigu Božju koja je

očitovana u svim Njegovim stvaralačkim djelima.

Bog je upitao Joba je li bio prisutan kada je Bog polagao temelje zemlje, je li razumio zakone po kojima su kontrolirane morske mijene. Bog ga je pitao o instinktima i navikama raznih ptica i životinja, pa čak i o velikim morskim čudovištima. Zatim je Job bio upitan može li objasniti mudrost i moć koja se očituje u tim čudima stvaranja.

Dok se ispitivanje nastavljalo, Job ga je prekinuo rekavši:

Gle, jadan sam; što da ti odgovorim? Staviti ću ruku svoju na usta. Jednom sam progovorio; ali neću odgovoriti: da, dvaput; ali neću ići dalje. Job 40:4, 5 (prema KJV)

U Jobovom izrazu "Gle, ja sam jadan" (odnosno "vile" u KJV), značenje hebrejske riječi koja se prevodi kao "jadan" je, prema prof. Strongu, doslovno "brz, malen, oštar". Očito je Job priznao Gospodinu da je prebrzo govorio; da je njegovo gledište bilo previše ograničeno i izraženo preoštro.

Gospodin je odgovorio Jobu:

Opaši svoje bokove kao muškarac; ja ću pitati, a ti ćeš me poučiti. Zar bi htio pobiti moju pravdu? Zar bi mene osudio da bi ti bio u pravu? Imaš li mišicu poput Božje? (Stihovi 7-9 prema JPS)

Tada je Gospodin nastavio postavljati pitanja u vezi s čudima Njegovog stvaranja. Tri od tih pitanja, koja se nalaze u Jobu 38:31, 32, ilustriraju dinamičnu logiku sadržanu u Božjim pitanjima.

Možeš li svezati slatke utjecaje Plejada, ili odriješiti spona Orionu? Možeš li voditi Arktur s njegovim sinovima?

Orion

"Možeš li... odriješiti spona Orionu?" Garrett P. Serviss, istaknuti astronom, u svojoj knjizi CURIOSITIES OF THE SKY (Zanimljivosti neba) napisao je o Orionovim sponama:

Trenutno se ovaj pojas sastoji od gotovo savršene ravne linije, niza zvijezda druge magnitude, približno jednako udaljenih i zapanjujuće ljepote. Međutim, s vremenom će se dvije zvijezde s desne strane, Mintaka i Alnilam, približiti jedna drugoj i formirati dvostruku zvijezdu vidljivu golim okom; ali treća, Alnitak, odlutat će prema istoku tako da pojas više neće postojati.

Drugim riječima, jedna zvijezda putuje u određenom smjeru određenom brzinom; druga putuje u drugom smjeru drugom brzinom; a treća ide u trećem smjeru i s potpuno drugačijom brzinom. Zapravo, svaka zvijezda u Orionu putuje vlastitim putem, neovisno o svima ostalima. Tako su ove zvijezde za koje vidimo da tvore jedan od Orionovih pojaseva poput triju brodova na otvorenom moru koji su se u ovom trenutku slučajno našli u istoj liniji, ali će u budućnosti biti razdvojeni tisućama milja oceana. Ustvari, sve zvijezde koje čine zvijezde Orion idu prema različitim lukama i sve putuju u različite kutke svemira, tako da se spona raspadaju.

Plejade

"Možeš li svezati slatke utjecaje Plejada...?" Zamijetite zadivljujući astronomski kontrast s Plejadama. Sedam zvijezda Plejada zapravo je grupacija od 250 sunaca. Fotografije sada otkrivaju da 250 plamtećih sunaca u ovoj skupini putuju zajedno u jednom zajedničkom smjeru. O ovom zvjezdanom jatu, Isabel Lewis iz Pomorskog opservatorija Sjedinjenih Američkih Država kaže nam sljedeće:

Astronomi su identificirali 250 zvijezda kao stvarne članove ove skupine; sve one dijele zajedničko gibanje i putuju kroz svemir u istom smjeru.

Na drugom mjestu Lewis govori o njima kako "zajedno putuju naprijed kroz beskrajna

prostranstva svemira". Iz zvjezdarnice Lick stigla je ova izjava dr. Roberta J. Trumplera:

Sada je dostupno preko 25.000 pojedinačnih mjerenja zvijezda Plejada, a njihovo proučavanje dovelo je do važnog otkrića da se cijelo jato kreće u smjeru jugoistoka. Zvijezde Plejada se stoga mogu usporediti s jatom ptica koje lete zajedno prema udaljenom cilju. To ne ostavlja mjesta sumnji da Plejade nisu privremena ili slučajna nakupina zvijezda, već sustav u kojem su zvijezde međusobno povezane bliskim srodstvom.

Dr. Trumpler je rekao da je sve to dovelo do važnog otkrića. Bez ikakvog pozivanja na Knjigu o Jobu, on je objavio svijetu da ova otkrića dokazuju kako su sve zvijezde u Plejadama međusobno povezane i lete zajedno poput jata ptica dok putuju prema svom udaljenom cilju. Upravo je to Bog rekao. "Možeš li svezati slatke utjecaje Plejada?" Drugim riječima, možeš li ih zadržati međusobno povezane tako da ostanu kao obitelj sunaca?

NEVJEROJATNO! Božji zakoni kozmologije olabavljaju ili rastvaraju zvijezde Orion. Nekad u dalekoj budućnosti, Orion više neće postojati. Nasuprot tome, gle čuda, svako od 250 plamtećih sunaca u Plejadama od Boga je predodređeno da kruži zajedno u svojoj simetričnoj ljepoti kroz cijelu vječnost.

Arktur

"Možeš li voditi Arktur s njegovim sinovima?" Garrett P. Serviss je napisao:

Arktur, jedno od najvećih sunaca u svemiru, je bjegunac čija brzina leta iznosi 257 milja u sekundi. Imamo svaki razlog vjerovati da Arktur posjeduje masu tisućama puta veću od našeg Sunca. Zamislite to! Naše Sunce putuje brzinom od samo 12,5 milja u sekundi, dok Arktur putuje brzinom od 257 milja u sekundi. Zamislite onda kolosalni zamah koji to kretanje podrazumijeva.

Daljnje Servissovo opažanje o Arkturu:

Mogao bi biti preusmjeren na novu putanju bliskim susretom s nekim velikim suncem, ali

bi ga se moglo zaustaviti samo izravnim sudarom s tijelom goleme mase. Ako izuzmemo takve nesreće, on mora, koliko možemo vidjeti, nastaviti dalje sve dok ne prođe kroz naš zvjezdani sustav, odakle bi mogao pobjeći i izaći u svemir izvan njega kako bi se možda pridružio nekom od onih drugih otočnih svemira o kojima smo govorili.

Charles Burckhalter sa zvjezdarnice Chabot dodao je zanimljivu bilješku u vezi s ovim velikim suncem:

Ova velika brzina smješta Arktur u onu vrlo malu klasu zvijezda koje su same po sebi zakon. On je autsajder, posjetitelj, stranac unutar naših vrata; jednostavno rečeno, Arktur je bjegunac. Newton navodi brzinu zvijezde pod kontrolom gravitacije kao onu koja ne prelazi 25 milja u sekundi, a Arktur se kreće brzinom od 257 milja u sekundi. Prema tome, kombinirana privlačnost svih zvijezda koje poznajemo ne može ga zaustaviti pa čak ni preusmjeriti s njegove putanje.

Kada je gospodinu Burckhalteru skrenuta pozornost na ovaj tekst u Knjizi o Jobu, proučio ga je u svjetlu modernih otkrića i dao izjavu koja je privukla pozornost diljem svijeta:

Proučavanje Knjige o Jobu i njezina usporedba s najnovijim znanstvenim otkrićima dovela me do zrelog uvjerenja da je Biblija nadahnuta knjiga i da ju je napisao Onaj koji je stvorio zvijezde.

Čuda Božjeg svemira ne prestaju nas zadivljivati. Arktur i njegovi sinovi su pojedinačna sunca "bjegunci" koja izgledaju kao da su izvan orbite u našoj galaksiji. Putujući tako golemim brzinama, zašto se ne sudare s drugim suncima ili planetima? Kamo idu? To samo Bog zna. Zapravo, oni nisu bjegunci. Neće se sudariti. Zašto? Bog ih vodi.

Pouka Plejada, Orion i Arktura

Rijetki su pretrpjeli višestruke tragedije poput Joba. Kako je Bog mogao doprijeti do Joba kroz golem osjećaj samosažaljenja? (Job je mislio da Boga jednostavno nije briga.) Kroz ova tri pitanja (Job 38:31, 32) Bog zapravo kaže:

Jobe, misliš da mi nije stalo do tvoje patnje. Pa, dopusti Mi da ti postavim ova pitanja. Možeš li odriješiti spone Oriona? Ne, ne možeš. Ali Moja Božanska moć će to učiniti — jednoga dana Orion više neće postojati. Jobe, možeš li svezati zajedno 250 zvijezda Plejada u njihovu simetriju ljepote, a da niti jedna ne odluta? Samo Ja imam tu moć i mudrost. Možeš li spriječiti bjegunce — Arktur i njegove sinove — da se ne sudare dok jure izvan Mliječne staze? Ne, to može samo Moja Božanska moć i mudrost. Jobe, ako brinem o detaljima u svemiru, sumnjaš li u to da ne samo da brinem o detaljima tvog života, već imam i sposobnost riješiti tvoje probleme? Vjeruj da postoji dobar razlog zašto dopuštam ove tragedije. Zapamti, Jobe, Ja djelujem iz perspektive tvoje vječne dobrobiti.

Kakav li je zadivljujući način Bog odabrao kako bi rekao Jobu da On ima potpunu kontrolu nad ljudskim poslovima, uključujući i Jobov život! Kad je Bog završio svoj niz pitanja, Job je uzviknuo:

Znam da ti sve možeš, i da se od tebe ne može sakriti niti jedna zamisao. Tko je taj tko zamračuje savjet bez znanja? Stoga sam govorio o onome što nisam razumio; o stvarima prečudesnima za mene, koje nisam poznavao... O tebi sam slušao po slušanju uha: ali sada te moje oko vidi. (Job 42:2-5)

Job je naposljetku naučio smisao svoje teške kušnje. Saznao je da je njezina svrha, ispunjena ljubavlju, bila dati mu jasnije razumijevanje Boga, kako bi mu mogao služiti vjernije i s većom zahvalnošću. On govori o ovom jasnijem razumijevanju kao o "viđenju" Gospodina, umjesto da je samo slušao o njemu. Budući da je stekao tako duboke uvide u Boga, Jobovo je kratko razdoblje patnje bilo iznimno dragocjeno iskustvo.

Osim što je Jobu vratio zdravlje, "Gospodin je blagoslovio Jobov kraj više negoli njegov početak" (Job 42:12-15).

Jobova pouka za nas

Možda ste, poput Joba u potpunoj bijedi, zavapili Bogu — pa čak i preispitivali njegovu pravdu. Neki otpisuju povijest o Jobu kao starozavjetni folklor. Tko je još čuo da Bog razgovara s čovjekom! To su samo predaje koje se prenose s koljena na koljeno!

Ipak, izvještaj o Jobu ne može se poreći. Koju god metodu komunikacije Bog koristio, te zapanjujuće činjenice se ne mogu opovrgnuti. Ove znanstvene činjenice zabilježene u Knjizi o Jobu, koje se tiču Plejada, Oriona i Arktura, preduhitrile su znanstvena otkrića za gotovo 3000 godina. Znanstvenici su ove zapanjujuće činjenice otkrili tek u našem 20. stoljeću, a one su zabilježene u Knjizi o Jobu prije gotovo 3000 godina. Kakva li je to zadivljujuća potvrda Biblije! Tko može sumnjati u to da je Biblija nadahnuta riječ Božja?

Da, Knjiga o Jobu ima snažnu, ekskluzivnu pouku za čovjeka 20. stoljeća. Znanost dvadesetog stoljeća dokazuje da je Božja Riječ, Biblija, istinita. Biblija doista sadrži odgovor na pitanje zašto Bog dopušta zlo.

Iskrena sumnja

Job 2:10 navodi: "U svemu tome Job nije sagriješio svojim usnama." Kako se to usklađuje s 42. poglavljem gdje je Job optužio Boga da je nepravedan? Tamo gdje postoje činjenice, ne može biti sumnji. Ali naš se odnos s Bogom temelji na vjeri, a ne na činjenicama — "neka vam bude po vašoj vjeri" (Mat. 9:29). Gdje ima vjere, ima mjesta i za sumnju. Kroz kušnje i nevolje (1. Petrova 1:7) čovjek Božji mora razviti zrelu vjeru, "puno uvjerenje vjere" (Heb. 10:22). Pratili smo dramu Jobovih borbi da bi došao do zrele vjere.

Nezrela vjera ima sumnje. Job je imao sumnje, ali one nisu bile grijesi jer svoje sumnje nije pokušavao nametnuti drugima. Dok je sumnjao, nedostajalo mu je povjerenja, ali je još uvijek imao vjeru u Boga. Zato je svoje sumnje odnio tamo gdje čovjek Božji i mora odnijeti svoje sumnje — svome Bogu. I Bog je dramatično odgovorio na Jobove sumnje te u njemu razvio puno uvjerenje vjere.

Na našem putu prema zrelosti i mi ćemo imati sumnje. U takvim trenucima moramo slijediti primjer Joba, Jeremije, Davida i Ivana Krstitelja, te svoje sumnje odnijeti Gospodinu u molitvi. Ako je naše srce iskreno, Bog će odgovoriti na naše sumnje. On će nam progovoriti. I On govori čovjeku 20. stoljeća kroz Svoju Riječ, Bibliju. Prema Božjoj providnosti, Knjiga o Jobu napisana je posebno za čovjeka 20. stoljeća.

Velik dio znanstvenog propitkivanja iz poglavlja 38. do 41. može se u potpunosti razumjeti samo u svjetlu modernih znanstvenih otkrića. Bog je u svom predznanju znao da će lukave obmane ljudske filozofije i sofistike dosegnuti svoj zenit kao izazov vjeri u "posljednjim danima" kršćanskog doba (2. Tim. 3:16, 17). U svojoj aroganciji, moderni čovjek usuđuje se dovoditi u pitanje samo postojanje Boga. Kao što će se vidjeti u sljedećem

poglavlju, ova rasprava između modernog čovjeka i Boga dio je mnogih ključnih lekcija koje čovječanstvo uči tijekom Božjeg dopuštenja zla.

Kako znamo da postoji Bog? Gdje možemo pronaći odgovor na pitanje — Zašto Bog dopušta zlo i patnju? U Knjizi o Jobu Bog nam poručuje:

"Baš kao što sam odgovorio na Jobova pitanja i sumnje, mogu odgovoriti i na tvoja pitanja i sumnje. Moj se odgovor nalazi u Mojoj Riječi, Bibliji. Kako znaš da je Biblija Moja nadahnuta Riječ? Mnoge zapanjujuće znanstvene činjenice, za koje sam učinio da budu zabilježene u Knjizi o Jobu prije gotovo 3000 godina, otkrivene su tek u 20. stoljeću. Ovo ti je Moje jamstvo da je Biblija nadahnuta. Time ona pruža logičan odgovor koji budi vjeru i nadu na pitanje modernog čovjeka — Zašto Bog dopušta zlo?"

ISTRAŽIVAČI BIBLIJE
U HRVATSKOJ

PRONAĐITE ODGOVORE NA TEŠKA PITANJA

Otkrijte biblijsko objašnjenje za patnju, zlo, ratove i bolesti u svijetu. Odgovori koji donose istinski mir i nadu.

POTPUNO BESPLATNA BROŠURA!
DOSTUPNA BESPLATNO POŠTOM NA VAŠU ADRESU!

ZA VAŠ BESPLATNI PRIMJERAK, KONTAKTIRAJTE NAS:

Udruženi Istraživači Biblije

Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

Mob. 098-199-4362

Web: istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com